

Nacistické Německo a sionistický „Izrael“: dva genocidní režimy

- editor007 | 12. června 2024

NĚMECKO / IZRAEL: Blížkost mezi nacismem a sionismem sahá až do okamžiku, kdy se v Německu v roce 1933 dostal k moci národní socialismus.

Historie nám umožňuje vizualizovat historické události, analyzovat je a pochopit dynamiku těchto společenských procesů, kdy války, agrese, invaze a vyhlazování byly součástí příchodu a odchodu našeho lidstva.

Umožňuje nám dokonce uvědomit si, zda určité politické procesy mají podobnosti, a s hrůzou pozorovat, jak zločiny proti lidskosti, válečné zločiny, například genocidy provedené v určité historické etapě, mají obrovské podobnosti s jinými, a to i s krutým paradoxem, že ti, kdo byli oběťmi plánů masového vyhlazování, replikují argumenty a postupy proti jiným lidským bytostem.

V zajímavém článku právníka José Manuela Villalpanda (1) se uvádí, že je běžné, že historikové, zejména historici, neustále objasňují a opakují, že historie se neopakuje. Četba autorů, kteří se tímto směrem neřídí, však potvrzuje, jako v případě Hegela, že velké události a postavy univerzálních dějin se objevují dvakrát. V případě Karla Marxe tuto myšlenku maximálně zúročil, když zdůraznil, že „dějiny se opakují, poprvé je to tragédie a podruhé fraška“. Dějiny se tak jeví jako velmi užitečné pole, na němž se můžeme snažit neopakovat chyby minulosti a poučit se z lekcí, které nám dávají. Ale... Je tomu tak?

Vrazi v akci

Německý národní socialismus uplatňoval politiku masového vyhlazování Cikánů, Evropanů židovského vyznání, Slovanů, válečných zajatců, politických vězňů, mentálně postižených a dalších „společensky závadných osob“, jak je definovalo politické a vojenské vedení Třetí říše. Vytváření koncentračních táborů, uzurpace, loupeže, drancování majetku a půdy.

Rasismus, segregace, invizice národů, upírání jejich statusu lidských bytostí. Státní politika, v níž se přímé oběti a jejich rodiny tzv. holocaustu hlásí k nutnosti neopakovat taková zverstva. A za tímto účelem vytvořili narativ a ovlivnili naši společnost tak, že takové ideologie a činy nemají ve světě místo, odsuzují ty, kdo se za ně omlouvají, a těží z reparací, které poválečné Německo muselo poskytnout nikoli obětem a příbuzným zločinů nacismu, ale vládám izraelského režimu a sionistickým organizacím, které z těchto peněz profitují a tvoří to, co americký politolog (pocházející z židovské rodiny) Norman Finkelstein nazývá „průmysl holocaustu“ (2).

Izraelský sionismus a jeho vliv prostřednictvím bezvýhradné podpory vlád Spojených států, Francie, Velké Británie a Německa – mimo jiné – spolu s křesťanskými sionistickými organizacemi s velkou ekonomickou silou, k nimž je třeba připočítat vlastní velkou část světových médií, vytvořily politiku utajování, která se vyhýbá a snaží se umlčet hlasy odsuzující, které asimilují politiku okupace, kolonizace a vyhlazování prováděnou izraelskou nacionalistickou entitou vůči palestinskému lidu a která od října 2023 masivně zvyšuje míru hrůzy a vyhlazování palestinského lidu, a to zejména v pásmu Gazy. Proces vyhlazování, který začal ještě před zrodem sionistické entity v květnu 1948 a který odkazuje na politiku konečného řešení vůči palestinskému lidu, velmi podobnou té, kterou navrhl nacismus na konferenci ve Wannsee v lednu 1942.

Příkladem přípravy drancování, vyhánění a vyhlazování palestinského lidu byl takzvaný Daletův plán, který v podstatě spočíval ve vyhnání palestinského obyvatelstva (mluvím o letech 1947 a 1948) ze současných území okupovaných izraelskou entitou, což znamenalo zničení 500 palestinských vesnic a měst, jejich judaizaci a vytvoření více než 750 000 uprchlíků v procesu okupace, kolonizace a vyhlazování, který Palestinci nazývají Al Nakba.

Tento plán Dalet není dokončen, je v plném proudu a zesílen, čímž se okupace Palestiny mění v 76 let trvající proces genocidy, etnické čistky. Bombardování, které srovnalo se zemí pásmo Gazy a černou oblohu pod kouřem z celkem 80 tisíc tun výbušnin svržených na její území (čtyřnásobek síly atomové bomby svržené na Hirošimu), používání bílého fosforu, zadržování, mučení, znásilňování,... děti, které zemřely hladu, útoky na obyvatelstvo generující 37 tisíc mrtvých, mezi nimiž je 70 procent žen a dětí. 12 tisíc Palestinců leží pod troskami po zničení 75 procent všech měst, městeček, vesnic, vesnic, škol, mešit, nemocnic v pásmu Gazy.

Pokud jde o procento obyvatelstva zabitého izraelským režimem, který spravuje válečný zločinec Benjamin Netanjahu a vojensky mu velí válečný zločinec Yoav Gallant, znamenalo to vyhlazení dvou procent obyvatel Gazy. Pokud bychom toto číslo vztáhli na hypotetickou situaci počtu mrtvých například německého obyvatelstva, znamenalo by to, že by zahynulo 1,8 milionu Němců. šest milionů 500 tisíc Američanů nebo 400 tisíc Čilčanů.

V knize Vrazi v akci spisovatele Anatola Goldsteina, kterou vydal Institut pro židovské záležitosti po norimberském procesu s nacistickými pohlaváry po skončení druhé světové války. Studie, která podává zprávu o zločinech německého nacionálního socialismu a která nás odkazuje na větu z procesu vojenského tribunálu ve věci č. 9:

„Šílenství vládlo, nenávist postupovala, nebe bylo rudé plameny zkázy a svět plakal a stále tiše pláče.“ (3) Výrok jasně srovnatelný se zločiny izraelského nacionalismu proti palestinskému lidu, kde zvrácenost izraelského infantilního režimu vytvořila společnost nenávisti, extremismu, kde je cílem vyhlazení celého národa bez rozdílu pohlaví, věku či náboženství, jako zjevné znamení, že sionismu je jedno, zda vraždí muslimy a křesťany, jeho cílem je, aby jako politický cíl zmizelo co nejvíce Palestinců.

V rámci tohoto plánu konečného řešení mají palestinské děti a dívky ve zločinném deliriu nacismu zásadní význam, velmi podobný myšlence, kterou vyjádřila sama nacistická hierarchie při soudu v Norimberku, když byla dotázána, proč byly i děti vražděny zastřelením, v plynových komorách nebo jinými metodami, které vymyslela Třetí říše a které prováděly takzvané Einsatzgruppen (mobilní skupiny pro zabíjení).

Goldsteinova výše zmíněná kniha nám ukazuje ohromnou a strašlivou podobnost mezi barbarskými činy nacionálního socialismu a činy, které již 76 let provádí jeho učedník, nacionální sionismus, záminka definovaná jako potřeba krutě vyhladit veškerou opozici nebo odpor, ať už skutečný nebo domnělý, aby se zabránilo megalomanskému a blouznivému snu o vlastním zjevném osudu.

“Každý zárodek opozice měl být zničen. Otto Ohlendorf, který byl předtím, než se stal vrahem, učitelem, vystudoval práva a ekonomii. Tento generál vražedných skupin v odpovědi na otázku o nutnosti zabíjení židovských dětí podal toto vysvětlení: „... je jistě velmi jednoduché to vysvětlit, vyjdeme-li z toho, že tento rozkaz měl za cíl dosáhnout trvalého bezpečí, protože děti by vyrostly a jistě by jako děti zabitých rodičů nepředstavovaly o nic menší nebezpečí než jejich rodiče“ (4).

Výše uvedená slova se ozývají, když sionističtí vůdci, političtí, civilní, vojenští a náboženští představitelé opakují tuto větu jako mantru. „Izrael“ nesmí v Gaze poskytovat potraviny, léky ani humanitární pomoc nikomu staršímu čtyř let. Všichni v Gaze jsou do toho zapleteni, všichni volili

Hamás, všichni starší čtyř let jsou příznivci Hamásu a naším současným cílem je udělat z nich lidi, kteří Hamás nemají rádi. Děti v Gaze, které podporují Hamás, si zaslouží kolektivní trest.“ To jsou slova bývalého agenta Mossadu, který se stal politickým analytikem izraelské televize, Ramiho Igry (5), který volá po kolektivním trestu a jeho vyjádřením jsou čísla osmiměsíčního vyhlazování: 36 tisíc Palestinců zabitých nejhrůznějšími způsoby a mezi nimi 16 tisíc dětí a další tisíce pod sutinami, zmrzačených, bez lékařské péče a umírajících hlady.

Pro nacisty a sionisty, když byly v sázce skutečné nebo imaginární zájmy jejich megalomanských snů, ve skutečném nebo zdánlivém nebezpečí, byly veškeré morální zábrany naprosto vyloučeny. Pojmy dobra a zla se v jejich jednání jakožto vykonavatelů vyhlazování prováděného v monumentálním měřítku nevyskytují. Pro nacisty neexistovala žádná otázka obhajoby domnělé velikosti Německa, stejně jako neexistovala žádná otázka zvrácenosti a opovážlivé a falešné představy, že se považují za vyvolený národ, jemuž bůh s vlastnostmi realitního makléře poskytl zemi, příslib, který byl zaplacen na úkor palestinského lidu.

Ale nejen tato argumentace vedla k vyhlazení statisíců lidských bytostí v Evropě, ať už šlo o židovské věřící, cikány, mentálně postižené nebo politické vězně. Byla to také úvaha, kterou měli Němci i Izraelci o svých vlastních zvláštностech, vyvolených národech, nadřazených ostatním obyvatelům světa. Přehlížení druhého je styčným bodem nacistů a sionistů.

Goldsteinova kniha nás seznamuje s názorem Poláků židovského vyznání například prostřednictvím slov důstojníka, který píše svému generálovi v souvislosti s jeho narozeninami: „Nevím, zda jste vy, generále, viděl v Polsku také tak strašné postavy Židů. Děkuji osudu, že jsem viděl tuto mišeneckou rasu připomínající nejprimitivnější bytosti... nyní v Kamenci Podolském jsme jich zanechali mizivé procento. Těch několik mizerných Židů, kteří žijí v různých okresech, je také součástí naší klientely. Provedli jsme čistý úklid bez výčitek svědomí, a pak nářek ustane a na světě je klid“.

Těmto manévřům odpovídá i samotné sionistické politické a vojenské vedení, jako je tomu například v případě izraelského ministra války - o jehož zatčení požádal Mezinárodní trestní soud, Yoava Gallanta „Uvalujeme na Gazu totální blokádu. Nebude tam žádná elektřina, žádné potraviny, žádná voda, žádné palivo. Všechno bude uzavřeno. Bojujeme proti lidským zvířatům a podle toho jednáme.“ Nebo slova Šlomo Lahata, který prohlásil: „Musíme Palestince zabít, pokud nebudou souhlasit s tím, že budou žít jako otroci.

Blízkost nacismu a sionismu se datuje od okamžiku, kdy se v Německu v roce 1933 dostal k moci nacionální socialismus. Jednalo se o vztah mezi nacistickými hierarchy a sionistickými vůdci, kteří podepsali takzvanou dohodu Ha'avara („dohoda o transferu“), jež představovala dohodu mezi nacionálně socialistickou vládou Německa a sionistickými organizacemi - Německou sionistickou federací - podepsanou 25. srpna 1933 s cílem usnadnit emigraci Židů z Německa do Palestiny, neboť obě strany si přály přimět židovské obyvatelstvo Evropy k emigraci a také zastavit protiněmecký bojkot, který v těch letech sílil v evropských zemích i v samotných Spojených státech (6).

Blízkost mezi Německem a „Izraelem“, která má své politické a diplomatické počátky u Konrada Adenauera a pokračuje dodnes u Olafa Scholze, je dnes velmi zvláštní. Všichni pováleční němečtí představitelé znovu potvrdili, že Německo se hlásí ke své historické odpovědnosti a že je třeba čelit zločinům spáchaným v období nacismu a uznat je. To znamená zamyšlení nad závažností zločinů a odhodlání poučit se z historie, aby bylo možné budovat lepší budoucnost. Závazek Německa vůči „Izraeli“ se v průběhu let zhmotnil ve významných reparačních příspěvcích. Do roku 2021 činily tyto platby více než 80 miliard eur, z čehož přibližně 29 miliard eur připadlo obětem nacistické perzekuce žijícím v „Izraeli“ - realističtější číslo je 120 miliard eur - Kromě přímých plateb se Německo zavázalo poskytovat „Izraeli“ hospodářskou a technickou pomoc, aby napomohlo jeho hospodářskému rozvoji a posílilo jeho infrastrukturu (7). Takové výhody dokonce přiměly izraelského

premiéra Benjamina Netanjahua, aby koncepčně hovořil se samotným Hitlerem, když prohlásil, že nacismus nechtěl vyhladit Evropany židovského vyznání, ale pouze je vyhnat z Evropy (8).

Sionismus je stejně jako nacionální socialismus v podstatě zločinná, rasistická ideologie, která v případě Izraelců pohrdá každým člověkem, který je gój (nežid), což jednoznačně vysvětlují slova Menachema Begin. Bývalý izraelský premiér v letech 1977-1983 a nositel Nobelovy ceny míru v projevu předneseném v Knesetu (izraelském parlamentu), který cituje Amnon Kapeliouk, Begin and the Beasts, New Statesman, 25. června 1982, kde uvádí slova, která jsou pro národní socialismus naprosto typická.

Slova, která již tehdy měla vyvolat odhodlání potrestat izraelskou infantilní entitu, zavést politiku bojkotu, sankcí a divestic: „Naše rasa je rasou pánů. Jsme bohy na této planetě. Od nižších ras se lišíme stejně jako ony od hmyzu. Ve skutečnosti jsou ostatní ve srovnání s naší rasou zvířata, v lepším případě dobytek. Ostatní rasy jsou považovány za lidské výkaly. Naším osudem je vládnout nižším rasám. Našemu pozemskému království bude vládnout železnou holí náš vůdce. Masy nám budou lízat nohy a sloužit nám jako otroci“.

AUTOR: Pablo Jofré Leal

Zpracoval: Czech Free Press

[ZDROJ](#)